

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/382/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612208137
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5612208137.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, právne zastúpená: BBH advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Gorkého 3, IČO: 36 713 066, proti žalovanému: Y. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom X.. E. - O. XXX, v konaní o zaplatenie 2.684,44 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10C/171/2012-201 zo dňa 21. januára 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10C/171/2012-201 zo dňa 21. januára 2013 vo výroku, ktorým uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi príslušenstvo - úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne od 23. 11. 2011 do zaplatenia, istinu v mesačných splátkach vo výške 50,00 Eur mesačne, splatných do 15. dňa toho-ktorého mesiaca počnúc právoplatnosťou rozsudku pod stratou výhody splátok, vo výroku, ktorým vo zvyšku žalobu zamietol ako aj vo výroku o trovách konania z r u š u j e a vec mu v tomto rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie.

Vo zvyšnej časti z o s t á v a rozsudok okresného súdu n e d o t k n u t ý .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš konanie v hore uvedenej veci v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 70,71 Eur od 04. 07. 2012 do zaplatenia zastavil. Žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi istinu 1.279,18 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 23. 11. 2011 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach vo výške 50,00 Eur mesačne splatných do 15. dňa toho-ktorého mesiaca počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku pod stratou výhody splátok. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že dňa 04. 12. 2006 bola medzi účastníkmi uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere č. 0333554888, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru 50.000,00 Sk (1.659,70 Eur), ktorý sa žalovaný zaviazal splácať splátkami vo výške 33,43 Eur v počte splátok 71, so splatnosťou prvej splátky 20. 01. 2007 a so splatnosťou poslednej splátky 20. 11. 2012. Dohodnuté úročenie úveru bolo premenlivou úrokovou sadzbou v deň uzatvorenia zmluvy 10,40 % ročne, ročná percentuálna miera nákladov 14,13 %. Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné vzťahy sa budú riadiť podľa § 262 Obchodného zákonníka, ustanoveniami Obchodného zákonníka a Všeobecnými obchodnými podmienkami žalobcu účinnými od 01. 08. 2012. Odhliadnuc od uvedeného právny vzťah založený predmetnou zmluvou medzi účastníkmi posúdil prvostupňový súd aj v zmysle ustanovení zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase vzniku zmluvy. To isté platí aj ohľadom ďalšej, medzi účastníkmi uzavretej zmluvy, tentokrát o kontokorentnom úvere zo dňa 11. 03. 2004, č. 0330051927/1. V zmysle tejto druhej zmluvy sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kontokorentný úver s výškou úverového rámca 20.000,00 Sk (teraz 663,88 Eur) úročený premenlivou úrokovou sadzbou 10,85 % ročne; konečná splatnosť úveru nastala dňa 10.03.2005. Dodatkom č. 1 zo dňa 30.09.2005 bol úverový rámec zvýšený na 1.228,17 Eur a premenlivá úroková sadzba dohodnutá na 10,65 % ročne. Z tohto zmluvného vzťahu si žalobca uplatnil právo na zaplatenie istiny 689,49 Eur, úroku

z omeškania 63,14 Eur a nákladov 70,71 Eur a úroku z omeškania 8 % ročne z istiny 760,17 Eur od 04. 07. 2012 do zaplatenia. S poukazom na čiastočné späťvzatie žaloby pred prvým pojednávaním v časti o zaplatenie úroku 8 % ročne z istiny 70,71 Eur od 04. 07. 2012 do zaplatenia prvostupňový súd konanie v hore uvedenej časti zastavil. Vo zvyšku uplatňovaného nároku z titulu zmluvy o kontokorentnom úvere žalobu pre neunesenie dôkazného bremena zamietol. Uviedol, že žalobca ani v žalobe zo dňa 16. 08. 2012 ani v jej doplnení zo dňa 17. 01. 2013 napriek podrobnej výzve zo dňa 20. 12. 2012 neposkytol základné skutkové tvrdenia - aká čiastka bola na základe zmluvy žalovanému a kedy poskytnutá, kedy a akú čiastku žalovaný z úveru vrátil, akou formou a za akých podmienok sa žalovaný zaviazal poskytnuté financie vrátiť. V doplnení žaloby zo dňa 17. 01. 2013 žalobca uviedol len to, že sa zaviazal poskytnúť žalovanému finančné prostriedky 1.228,17 Eur a dlh žalovaného po 30. 09. 2005 narastal do 31. 12. 2008 tak, ako je uvedené vo výpise I.. Súd však základné skutkové tvrdenia nemôže vyvodzovať z označených listinných dôkazov sám, lebo by nahrádzal činnosť účastníka nesúceho dôkazné bremeno a porušoval zásadu rovnosti účastníkov na úkor žalovaného. Žalobca uvádzal, že istina pohľadávky vo výške 689,46 Eur je tvorená súčtom finančných prostriedkov skutočne čerpaných, poplatkov za vedenie účtu a riadnych úrokov do dňa preúčtovania, teda do 18. 05. 2011. Chýba tvrdenie o výške žalovaným čerpaných financií, výške riadnych úrokov s uvedením, za aké obdobie, z akej istiny sú uplatnené a v akej výške vzhľadom na premenlivú úrokovú sadzbu. Nešpecifikoval bližšie nárok označený ako náklady vo výške 70,71 Eur, neuviedol, kedy, akou formou a v akej výške sa žalovaný zaviazal zaplatiť ich; odkaz na potvrdenie žalobcu je nepostačujúci. O úrokoch z omeškania vo výške 63,14 Eur žalobca tvrdil, že sú vypočítané ako 8 % z istiny 689,46 Eur od 18. 05. 2011 do 30. 07. 2012, ale na druhej strane uvádzal, že konečná splatnosť záväzku žalovaného bola dohodnutá na deň 10. 03. 2005. Vzhľadom na toto tvrdenie sa žalovaný nemohol dostať do omeškania 18. 05. 2011, ale 11. 03. 2005. Keďže žalobca vyčíslil pohľadávku do 18. 05. 2011 bez jej špecifikácie, nemohol súd ustáliť i výšku dlhu žalovaného k 10. 03. 2005 a následne nemohol priznať ani úrok z omeškania, ktorého výšku súd nemohol určiť. Čo sa týka zmluvného vzťahu založeného zmluvou zo dňa 04. 12. 2006 o splátkovom úvere, tak v danom prípade mal žalovaný za celú dobu úverového vzťahu, teda od 20. 01. 2007 do 20. 11. 2012 zaplatiť 2.3673,53 Eur (33,43 Eur x 71 splátok). Ide o sumu, v ktorej je zahrnutý aj dohodnutý premenlivý úrok z pôžičiek vo výške v deň uzavretia zmluvy 10,40 % ročne. Z tohto úveru žalovaný zaplatil podľa tvrdení žalobcu čiastku 1.094,33 Eur, nezaplatený rozdiel je 1.279,18 Eur. Splatnosť úveru nastala 22. 11. 2012, od nasledujúceho dňa žalobcovi patrí úrok z omeškania. S poukazom na uvedené preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie úroku z omeškania v zákonnej výške 8,75 % ročne od 23. 11. 2011 do zaplatenia a vo zvyšku bola žaloba, ktorou sa žalobca domáhal plnenia z tohto zmluvného vzťahu, zamietnutá. Žalobca po skončení zmluvného vzťahu žalovanému financie nepožičiava, a preto nemá nárok na úrok z úveru, ale na úrok z omeškania.

Proti vyššie uvedenému rozsudku čo do výrokov, ktorými súd žalobu žalobcu vo zvyšku zamietol, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 1.279,18 Eur spolu s príslušenstvom v mesačných splátkach, ako aj o trovách konania podal žalobca prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu odvolanie, na základe ktorého odvolací súd žiadal, aby rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmenil a jeho žalobe spôsobom bližšie špecifikovanom v odvolacom petite vyhovel, alternatívne rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Prvostupňovému súdu vytýkal, že nesprávne právne posúdil vec vo vzťahu k priznaniu pohľadávky vzniknutej či už z titulu zmluvy o kontokorentnom úvere, resp. z titulu zmluvy o splátkovom úvere, nedostatočne zistil skutkový stav v časti rozhodnutia o plnení v splátkach a rozhodnutie o plnení v splátkach žiadnym spôsobom neodôvodnil. Napokon vec nesprávne právne posúdil i vo vzťahu k trovám konania. V bližších podrobnostiach uviedol, že s poukazom na listinné dôkazy predložené či už súčasne s podaním žaloby, resp. dodatočne mal za to, že jasne uviedol, z čoho konkrétne pozostávajú položky ním uplatnené, pričom okresný súd pri hodnotení výšky pohľadávky žalobcu vôbec nevzal do úvahy ním produkované vyjadrenia. V týchto presne zdokumentoval jednak platobnú disciplínu žalovaného, ako i spôsob započítania jednotlivých platieb žalovaného vyplývajúcich jednak zo zákonnej, ako i zo zmluvnej úpravy medzi nimi dohodnutej. Rozhodnutie súdu na zaplatenie len sumy pozostávajúcej z jednotlivých nezaplatených splátok bez priznania riadneho úroku a úroku z omeškania za obdobie, za ktoré bol žalovaný v omeškani a bez započítania jednotlivých zaplatených súm na náklady, úroky a úroky z omeškania nie je správne, keďže takéto rozhodnutie popiera právo žalobcu ako veriteľa z úveru na riadny úrok a úrok z omeškania za určité obdobie. Rozhodnutie okresného súdu je v rozpore so zákonom a zmluvnou úpravou medzi stranami dohodnutou ohľadom spôsobu započítania jednotlivých platieb žalovaného ako dlžníka. Zo žalobcom predloženej dokumentácie jednoznačne vyplývajú skutočnosti ním tvrdené, najmä spôsob započítania jednotlivých platieb a špecifikácia jednotlivých položiek uplatnených

v žalobe. S poukazom na ustanovenia Všeobecných obchodných podmienok žalobcu, ustanovenia Obchodného zákonníka a aj judikatúru súdov mal odvolateľ za to, že riadne úroky sú odmenou za poskytnutie peňažných prostriedkov až do času, kým žalovaný svoj záväzok vyplývajúci mu zo zmluvy voči žalobcovi nesplní. Opačným výkladom by sa totiž veriteľ, ktorého dlžník je v omeškaní, dostal do horšieho postavenia ako veriteľ dlžníka, ktorý spláca riadne a včas. Veriteľ, ktorý platí na prvú cenu peňazí, ktoré ďalej požičiava, by pri použití takéhoto výkladu bol ukrátený o odmenu za poskytnutie peňažných prostriedkov za čas, po ktorý dlžník neoprávnene peňažné prostriedky nevracia a je v porušení. Úrok z omeškania je len sankciou, ktorá nemôže nahrádzať odmenu za poskytnutie peňažných prostriedkov. Ustanovenie § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka sa vzťahuje výlučne na predčasné splatenie úveru a nie na prípad žalovaného, ktorý sa naopak dostal so splatením úveru do omeškania. Za ďalšie, odvolateľ namietal aj nepreskúmateľnosť odôvodnenia napadnutého rozsudku, najmä pokiaľ ide o umožnenie žalovanému zaplatiť žalovanú istinu v splátkach. Ustanovenie § 160 ods. 1 O. s. p. síce umožňuje súdu určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, avšak podľa komentárov k Občianskemu súdnemu poriadku môže tak súd urobiť len vo výnimočných prípadoch a v každom prípade musí svoje rozhodnutie riadne odôvodniť. V danom prípade sa tak nestalo. Okresný súd porušil ust. § 160 ods. 1 O.s.p., keď nevykonal žiadny dôkaz smerujúci k odôvodneniu rozhodnutia o plnení v splátkach. Podľa ustálenej judikatúry môže súd rozhodnúť o peňažnom plnení v splátkach za predpokladu, že táto časť výroku rozhodnutia je podložená zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo zdôvodnili záver súdu.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 201, § 204 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) rozsudok okresného súdu v napadnutej časti podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, a to z nasledovných dôvodov:

Podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. súd rozhodnutie zruší, ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Za nesprávny považuje odvolací súd právny záver okresného súdu, že žalobca si v požadovanom rozsahu nesplnil svoju povinnosť tvrdenia, keď neuviedol základné skutkové tvrdenia, pokiaľ ide o žalovanú istinu. Tento záver nie je správny a mal za následok nesprávne rozhodnutie veci.

Podľa § 101 ods. 1 O. s. p., účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Podľa § 120 ods. 1, 3 O. s. p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Ak nejde o veci uvedené v odseku 2, súd si môže osvojiť skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov.

Podľa § 122 od. 1 O. s. p., súd vykonáva dokazovanie na pojednávaní, ak neboli splnené podmienky na vydanie rozhodnutia bez ústneho pojednávania.

Podľa § 125 O. s. p., za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

Podľa § 129 ods. 1 O. s. p., dôkaz listinou sa vykoná tak, že predseda senátu alebo samosudca na pojednávaní listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah; to neplatí, ak súd vo veci nenariaďuje pojednávanie.

Z výsledkov doposiaľ vykonaného dokazovania okresným súdom vyplýva, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 11. 03. 2004 uzatvorená Zmluva o kontokorentnom úvere č. 0330051927/1, ktorou sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kontokorentný úver s výškou úverového rámca 20.000,00 Sk, teda 663,88 Eur, úročený premenlivou úrokovou sadzbou 10,85 % ročne; konečná splatnosť úveru nastala dňa 10. 03. 2005. Dodatkom č. 1 zo dňa 30. 09. 2005 bol úverový rámec zvýšený na 1.228,17 Eur a premenlivá úroková sadzba dohodnutá na 10,65 %. Dňa 04. 12. 2006 bola medzi účastníkmi konania uzatvorená ďalšia zmluva o splátkovom úvere vo výške 1.659,70 Eur, pričom doba úverového vzťahu bola vymedzená od 20. 01. 2007 do 20. 11. 2012. Žalovaný mal zaplatiť 2.373,53 Eur (33,43 Eur mesačne x 71 splátok). V uvedenej sume bol zahrnutý aj dohodnutý premenlivý úrok z pôžičky vo výške v deň uzavretia zmluvy 10,40 % ročne. Z tohto úveru zaplatil žalovaný podľa tvrdení žalobcu čiastku 1.094,33 Eur, nezaplatený rozdiel je 1.279,18 Eur.

Skutkové zistenia okresného súdu, že žalobca skutočnosť, kedy poskytol žalovanému úver, ako aj jeho výšku, kedy a akú čiastku žalovaný z úveru vrátil a za akých podmienok sa zaviazal poskytnuté financie vrátiť, nepreukázal, nie je správne. Žalobca predložil súdu viaceré listinné dôkazy, ktorými skutočnosťami ním tvrdené preukazoval.

Vychádzajúc z procesných podmienok uvedených v ust. § 101 ods. 2, § 79 ods. 1, § 120 ods. 1 a nasl. O. s. p. dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností zaťažuje toho účastníka, ktorý tieto skutočnosti tvrdí a vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky. Pokiaľ sa aj veriteľ domáha splnenia dlhu, je na ňom, aby preukázal vznik splatnej pohľadávky voči dlžníkovi; pokiaľ bolo preukázané, že takáto pohľadávka skutočne vznikla, môže sa dlžník brániť tvrdením, že táto pohľadávka už zanikla.

V preskúmvanej veci žalobca podľa názoru odvolacieho súdu preukázal viacerými predloženými listinnými dôkazmi, že zmluvný vzťah o poskytnutí kontokorentného a splátkového úveru medzi ním a žalovaným vznikol. Na uvedenej skutočnosti nič nemení to, že žalovaný sa k žalobe nevyjadril a žalobca sa na pojednávanie nedostavil.

Podľa § 153 ods. 1 O. s. p., súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd založil svoje rozhodnutie na nesprávnom konštatovaní o absencii skutkových tvrdení zo strany žalobcu. Keďže okresný súd zistené skutkové okolnosti vyhodnotil v rozpore s podmienkami uvedenými v § 132 O. s. p., krajský súd rozsudok okresného súdu podľa § 221 písm. h) O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní prvostupňový súd opätovne vykoná dokazovanie výsluchom účastníkov a oboznámením s predloženými listinnými dôkazmi spôsobom uvedeným v § 129 ods. 1 O. s. p., opätovne posúdi dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku z hľadiska jeho dokaznej povinnosti a v nadväznosti na uvedené potom podľa noriem spotrebiteľského práva.

Pokiaľ ide o uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť žalovanú istinu s príslušenstvom v splátkach a tiež čiastočné zamietnutie žaloby ohľadom nároku vyplývajúceho zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 04. 12. 2006, odvolací súd dospel k záveru, že v uvedenej časti je odôvodnenie rozsudku okresného súdu nepreskúmateľné, nespĺňajúce náležitosti riadneho odôvodnenia rozhodnutia podľa § 157 ods. 2 O. s. p.. V dôsledku uvedeného odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. f) a ods. 2 O. s. p.).

Okresný súd povolil žalovanému zaplatiť súdom priznanú istinu s príslušenstvom v 50,00 Eur mesačných splátkach bez akéhokoľvek odôvodnenia, aj keď z ustanovenia § 160 ods. 1 O. s. p. vyplýva, že v zásade je lehota na plnenie 3-dňová.

Podľa § 160 ods. 1 O. s. p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže

vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie splnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Za vadu podraditeľnú pod ust. § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. (odňatie účastníkovi možnosť konať pred súdom) považuje judikačná prax Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. II.ÚS 6/2003, III.ÚS 119/2003) aj také rozhodnutie všeobecného súdu, ktoré v odôvodňujúcej časti nedáva dostatočné a zrozumiteľné dôvody, na ktorých je založené, t.j. nezodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p.. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a zároveň aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (publikované v Zbierke zákonov č. 209/1993 Zb.) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Požiadavka riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia, ktorá zodpovedá ust. § 157 ods. 2 O. s. p., sa vzťahuje na každý výrok rozhodnutia, a to aj rozhodnutia o trovách konania, prípadne rozhodnutia o lehote na plnenie alebo určení splátok, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, ktorý v súdnej veci nezodpovedá novej aplikácii ust. § 160 ods. 1 O. s. p. uvedeného v napadnutom rozhodnutí.

Tým, že uvedené princípy neboli prvostupňovým súdom rešpektované, došlo jeho postupom k odňatiu možnosti účastníkov konať pred súdom, t.j. procesným postupom súdu sa im ako účastníkom znemožnila realizácia ich procesných práv, ktoré im Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

V ďalšom konaní okresný súd doplní dokazovanie v naznačenom smere a zistí všetky potrebné skutočnosti, ktoré by presvedčivo zdôvodnili jeho záver, že v súdnej veci je možná aplikácia ust. § 160 ods. 1 vety prvej za bodkočiarkou a jeho ods. 2 O. s. p. stanovením inej ako zákonnej lehoty na plnenie, najmä s prihliadnutím na povahu prejednávanej veci, priznaného nároku a osobným pomerom účastníkov. Po takto doplnenom dokazovaní prvostupňový súd zváži, či je vhodné určiť na plnenie lehotu dlhšiu než tri dni od právoplatnosti rozsudku alebo stanoviť, že peňažné plnenie sa môže stať v splátkach.

V súdnom spise sa totiž doposiaľ nenachádzajú žiadne dôkazy, ktorými by žalovaný deklaroval svoju nepriaznivú ekonomickú situáciu. Po náležitom zistení skutkového stavu v tejto časti okresný súd následne vo veci rozhodne. V prípade, že prvostupňový súd dospeje k záveru, že je potrebné stanoviť žalovanému lehotu dlhšiu na zaplatenie žalovanej istiny s príslušenstvom alebo povoliť jej splátkový harmonogram, je potrebné, aby svoje rozhodnutie v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. aj riadne odôvodnil.

Rovnako taktiež odvolací súd považoval za nedostatočné odôvodnenie zamietnutia časti uplatňovaného nároku zo Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 04. 12. 2006 len s poukazom na citované ustanovenia Obchodného zákonníka a konštatovanie, že žalobca po skončení zmluvného vzťahu žalovanému financie nepožičiava. V naznačenom smere, keďže v danom prípade došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, mal prvostupňový súd svoje úvahy bližšie rozviesť prípadne aj s odkazom na doposiaľ ustálenú judikatúru (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/143/98). Za zmienku tiež stojí to, že v danom prípade došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Napokon odvolací súd uvádza, že prvostupňovým súdom priznaná výška úroku z omeškania 8,75% ročne nezodpovedá žalobcom uplatnenému príslušenstvu 8% v podanej žalobe. Aj keď sa jedná o úrok zákonný, je vyšší než žalobca žiadal, na čo aj v podanom odvolaní upozornil.

Vo zvyšnej časti (v ktorej súd konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 70,71 Eur od 04. 07. 2012 do zaplatenia zastavil a žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi istinu 1.279,18 Eur) zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý, keďže nebol napadnutý odvolaním.

V novom rozhodnutí o veci prvostupňový súd taktiež nanovo rozhodne o náhrade trov tak prvostupňového, ako aj odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.